

Je pozdní podvečer, do oken slunce vystřeluje své poslední paprsky, které se marně snaží udržet Paní Zimu za obzorem. Nastal čas, kdy nám příroda vrací zúročené vše, co jsme si k ní z jara uložili. Podzim přináší s sebou mlhavá rána, neklidné větry a spoustu proměn přírody.

S nádhernou paletou barev dokresluje vše, co se od samého jara mělo čile k světu a nyní vyčerpáno a unaveno se pozvolna připravuje na zasloužený odpočinek.

Jsmo nedílnou součástí přírody i my, podléháme jejím zákonům a s přibývajícím šedím a ubývajícím světlem na nás padá nostalgická nálada, jakoby nám někdo našeptával: zastav se, ohlédni a odpočiň. Je ticho.

Za zamlženým oknem je vidět stydlí se stromy, které severní vítr připravuje o poslední zbytky jejich krásného oblečení.

Na obloze se rychle střídají strašidelné tvary šedivých mraků, jakoby proud obrovské řeky unášel vše staré, nepotřebné do vzdáleného moře k jejich uložení. Myšlenky jsou rozběhnuté, jak veliké stádo na rozlehlých pastvinách a jen velice zvolna a neochotně se zastavují a řadí. Jako při nechtěně zpuštěném filmu se vracím na začátek roku a znovu prožívám ty velké i menší události na osadě.

Spousty nadšení i menších zklamání, hry, závody, soutěže, tábory, mladé lásky i nelásky, mnoho krásných kamarádkých posezení, s trochou filozofování a hodně plánování, zkrátka radostí a starostí osady. Je to jak pohled do údolí, kde mladí a silní šerpové přebírají náklad a mnohé dobře míněné rady vyslechnuté jedním uchem od těch starších, aby i oni vystoupali na vrchol a stali se vůdci a rádci těch mladších. Náklad je to jeden z nejtěžších. Obětovat se pro ty druhé, něčemu je naučit a pomoci jim nalézt místo ve společnosti.

A zas je tu ten černý mrak, který se pozvolna rozlévá po obloze a všechno halí do soumraku. Mračím se a myšlenky se znovu rozprchly, jak hejno vrabců. Máme před sebou jedny z nejhezčích výprav roku a možná, že podle událostí, které se odvíjí kolem chaloupky, jak černá niť to budou jedny z posledních osady Mešnice na této základně. Neúnosné požadavky majitele mne nutí, abych se znovu obrátil na všechny jimž není lhostejný minulý, přítomný a budoucí osud osady, aby využili všech svých schopností, možností k nalezení východiska na její udržení. Třeba po soumraku, zase zazáří sluníčko a dodá svou energii, sílu k novému životu, aby i další generace mohly jezdit do naší krásné přírody za poznáním a kamarádstvím.

Šerif